

Arbetsmarknadsutskottets betänkande 2021/22:AU13

Riksrevisionens rapport om bosättningslagen

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen avslår de motioner som väckts med anledning av regeringens skrivelse och lägger skrivelsen till handlingarna. Utskottet hänvisar främst till det nuvarande regelverkets utformning och pågående arbete.

Riksrevisionen har granskat om reformen av anvisningssystemet för vissa nyanländas bosättning har levt upp till riksdagens intentioner om ett snabbare och jämnare fördelat mottagande mellan kommuner samt en bättre etablering av nyanlända på arbetsmarknaden. Resultatet av granskningen redovisas i rapporten *Bosättningslagen – har reformen levt upp till intentionerna?* I rapporten lämnas en rekommendation till regeringen och en rekommendation till Migrationsverket.

I betänkandet finns fyra reservationer (M, SD, C, KD).

Behandlade förslag

Skrivelse 2021/22:191 Riksrevisionens rapport om bosättningslagen.

11 yrkanden i följdmotioner.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Riksrevisionens rapport om bosättningslagen	5
Reservationer	17
1. Riksrevisionens rapport om bosättningslagen (M)	17
2. Riksrevisionens rapport om bosättningslagen (SD)	18
3. Riksrevisionens rapport om bosättningslagen (C)	19
4. Riksrevisionens rapport om bosättningslagen (KD)	20
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	22
Skrivelsen	22
Följdmotionerna	22

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Riksrevisionens rapport om bosättningslagen

Riksdagen avslår motionerna

2021/22:4525 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1–3,

2021/22:4536 av Mats Green m.fl. (M) yrkandena 1 och 2,

2021/22:4565 av Ann-Christine From Utterstedt m.fl. (SD) yrkandena 1–3 och

2021/22:4603 av Alireza Akhondi (C) yrkandena 1–3 och

lägger skrivelse 2021/22:191 till handlingarna.

Reservation 1 (M)

Reservation 2 (SD)

Reservation 3 (C)

Reservation 4 (KD)

Stockholm den 3 maj 2022

På arbetsmarknadsutskottets vägnar

Anna Johansson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anna Johansson (S), Roger Haddad (L), Mats Green (M), Saila Quicklund (M), Magnus Persson (SD), Alireza Akhondi (C), Ciczie Weidby (V), Christina Tapper Östberg (SD), Johan Andersson (S), Michael Anefur (KD), Serkan Köse (S), Ann-Christine From Utterstedt (SD), Leila Ali-Elmi (MP), Malin Danielsson (L), Johanna Haraldsson (S), Ann-Sofie Lifvenhage (M) och Marianne Fundahn (S).

Redogörelse för ärendet

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens skrivelse 2021/22:191 Riksrevisionens rapport om bosättningslagen och fyra motioner som har väckts med anledning av skrivelsen. Förslagen i motionerna finns i bilagan.

Enligt riksdagsordningen ska Riksrevisionen lämna sina granskningsrapporter över effektivitetsrevisionen till riksdagen. Riksdagen ska överlämna rapporterna till regeringen, som sedan ska återkomma i en skrivelse till riksdagen med en redovisning av vilka åtgärder regeringen vidtagit eller avser att vidta med anledning av iakttagelserna i rapporterna.

Riksrevisionen överlämnade i november 2021 granskningsrapporten Bosättningslagen – har reformen levt upp till intentionerna? (RiR 2021:29) till riksdagen. I december 2021 informerades företrädare för Riksrevisionen utskottet om granskningsrapporten, och i mars 2022 överlämnade regeringen skrivelse 2021/22:191 till riksdagen.

Utskottets överväganden

Riksrevisionens rapport om bosättningslagen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om bosättningslagen och lägger skrivelsen till handlingarna. Utskottet hänvisar främst till det nuvarande regelverkets utformning och pågående arbete.

Jämför reservation 1 (M), 2 (SD), 3 (C) och 4 (KD).

Riksrevisionens granskning

Riksrevisionen har granskat om reformen av anvisningssystemet för vissa nyanländas bosättning har levt upp till riksdagens intentioner om ett snabbare och jämnare fördelat mottagande mellan kommuner samt en bättre etablering av nyanlända på arbetsmarknaden. Resultatet av granskningen redovisas i rapporten *Bosättningslagen – har reformen levt upp till intentionerna?* (RiR 2021:29).

Bakgrund och metod

Riksrevisionen konstaterar inledningsvis att anvisningssystemet för mottagandet av nyanlända reformerades 2016 genom införandet av lagen (2016:38) om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning (fortsättningsvis bosättningslagen).

Enligt riksdagens beslut och intentioner med reformen förväntades bosättningslagen

- påskynda mottagandet av nyanlända i kommuner och därigenom frigöra platser på anläggningsboenden i mottagningssystemet för asylsökande
- åstadkomma en mer proportionerlig fördelning av mottagandet mellan landets kommuner
- genom ett snabbare mottagande, som i högre utsträckning sker i kommuner med goda arbetsmarknadsförutsättningar, förbättra nyanländas etablering på arbetsmarknaden och i samhällslivet.

Riksrevisionen konstaterar att det inte har gjorts någon samlad utvärdering av om reformen har levt upp till riksdagens intentioner om ett snabbare och mer proportionerligt mottagande mellan kommuner. Vidare har det inte utvärderats om nyanländas etablering på arbetsmarknaden och i samhällslivet har förbättrats till följd av bosättningslagens införande. Inte heller har det utvärderats om Migrationsverket och länsstyrelsernas arbete främjar intentionerna.

Mot denna bakgrund har Riksrevisionen funnit skäl till att granska om reformen av anvisningssystemet för vissa nyanländas bosättning levt upp till riksdagens intentioner. För att besvara den övergripande frågan ställer Riksrevisionen följande delfrågor:

1. Har reformen påskyndat mottagandet i kommunerna?
2. Har reformen lett till ett jämnare mottagande mellan kommunerna?
3. Har reformen förbättrat nyanländas etablering på arbetsmarknaden?
4. Arbetar myndigheterna på ett sätt som främjar intentionerna med reformen?
5. Har det uppstått några konsekvenser för kommunerna utöver intentionerna?

När det gäller frågor om mottagandet i kommunerna samt om etableringen på arbetsmarknaden har förbättrats baseras granskningen i första hand på offentlig statistik och registerdata från Statistiska centralbyrån, Migrationsverket, Arbetsförmedlingen samt Skatteverket. När det gäller frågor om myndigheternas arbete samt konsekvenser i övrigt för kommunerna baseras granskningen på dokumentstudier och intervjuer med företrädare för Migrationsverket, länsstyrelser, Arbetsförmedlingen, Sveriges Kommuner och Regioner och ett urval kommuner samt Regeringskansliet (Arbetsmarknadsdepartementet och Justitiedepartementet).

Iakttagelser och rekommendationer

När det gäller frågan om reformen påskyndat mottagandet i kommunerna gör Riksrevisionen den övergripande bedömningen att införandet av bosättningslagen har inneburit kortare väntetider från uppehållstillstånd till mottagande än tidigare. Den genomsnittliga väntetiden från att en nyanländ på anläggningsboende beviljats uppehållstillstånd till dess att han eller hon mottagits i kommunen har minskat med 32 dagar sedan bosättningslagens införande, vilket motsvarar 21 procent. De förkortade väntetiderna har också bidragit till att frigöra platser på anläggningsboenden som tidigare upptagits av nyanlända med uppehållstillstånd.

Vidare när det gäller mottagandet gör Riksrevisionen den övergripande bedömningen att bosättningslagen har lett till att mottagandet av nyanlända har blivit jämnare fördelat mellan kommuner. Riksrevisionen konstaterar att mottagandet har blivit jämnare utifrån kommunernas olika förutsättningar när det gäller arbetslöshet, befolkningsstorlek och asylmottagande. Detta innebär t.ex. ett minskat mottagande i kommuner med många asylsökande.

När det gäller etableringen gör Riksrevisionen bedömningen att bosättningslagens införande haft en positiv påverkan på arbetsmarknads-etableringen för anvisade nyanlända. Nyanlända tas i högre grad emot i kommuner med lägre arbetslöshet efter införandet av bosättningslagen. Samtidigt har anvisade nyanlända som mottagits i kommuner med lägre arbetslöshet i genomsnitt högre inkomster och sysselsättning tre år efter

kommunmottagandet, jämfört med dem som anvisats till kommuner med högre arbetslöshet.

När det gäller myndigheternas arbete gör Riksrevisionen den övergripande bedömningen att Migrationsverkets och länsstyrelsernas arbete i huvudsak fungerar väl och främjar intentionerna. Samtidigt görs bedömningen att Migrationsverket, inom ramen för kommuntalen, bättre kan ta tillvara nyanländas arbetslivskompetenser i sitt anvisningsarbete genom att systematiskt samla in uppgifter om yrkes- och utbildningsbakgrund. Granskningen visar att Migrationsverket inte systematiskt samlar in dessa uppgifter, trots att yrkes- och utbildningsbakgrund är ett av myndighetens matchningskriterier för att bedöma och fatta beslut om anvisningskommun. Enligt Riksrevisionen skulle ett sådant förfarande sannolikt öka chansen till en snabbare och bättre etablering av nyanlända på arbetsmarknaden och därmed främja lagens intention.

Riksrevisionen bedömer även att det finns behov av att möjliggöra för Migrationsverket att, utifrån en bedömning av barnets bästa, anvisa kommuner att ta emot nyanlända även om kommunerna redan uppfyllt sina kommunal. Det kan exempelvis handla om att anvisa barn som är ensamkommande kvotflyktingar till kommuner där de har en anknytningsperson.

När det gäller frågan om det uppstått några konsekvenser för kommuner utöver lagens intentioner gör Riksrevisionen i huvudsak följande iakttagelser:

- De kommuner som fått ett ökat mottagande genom anvisning efter lagens införande uppger att de fått ökade kostnader för försörjningsstöd.
- De kommuner som fått ett minskat anvisningsmottagande efter lagens införande uppger att de ser en risk för att kommunen inte kan upprätthålla en beredskap och kapacitet att ta emot nyanlända.
- Flera länsstyrelser uppger att aktiv medverkan till bosättning i en annan kommun är ett problem i deras län och att det delvis kan bero på kommunernas tolkning av bosättningslagen.

Granskningen visar även att kommuner erbjuder olika boendelösningar till anvisade nyanlända – såväl permanenta som tillfälliga bostadskontrakt på två år. Riksrevisionen konstaterar att bosättningslagen inte innehåller några bestämmelser om hur länge anvisningskommunen ansvarar för nyanländas bosättning.

Mot bakgrund av de iakttagelser och de bedömningar som görs inom ramen för granskningen lämnar Riksrevisionen en rekommendation till Migrationsverket och en rekommendation till regeringen.

Riksrevisionen rekommenderar Migrationsverket att systematiskt samla in uppgifter om nyanländas yrkes- och utbildningsbakgrund så att uppgifterna, inom ramen för kommuntalen, kan användas vid bedömning och beslut om anvisningskommun.

Riksrevisionen rekommenderar regeringen att möjliggöra för Migrationsverket att utifrån en bedömning av barnets bästa anvisa kommuner att ta emot

nyanlända som omfattas av anvisning enligt bosättningslagen, utöver kommuntalen.

Skrivelsen

I skrivelse 2021/22:191 Riksrevisionens rapport om bosättningslagen välkomnar regeringen Riksrevisionens granskning. Regeringen konstaterar att granskningen visar att bosättningslagen bidragit till kortare väntetider från uppehållstillstånd till mottagande i en kommun och till att mottagandet av nyanlända har blivit jämnare fördelat mellan kommuner. Regeringen konstaterar också att lagen har haft en positiv påverkan på arbetsmarknads-etableringen för anvisade nyanlända. Eftersom det inte tidigare har gjorts någon samlad utvärdering av reformen anser regeringen att Riksrevisionens analyser tillför värdefull kunskap på området.

När det gäller Riksrevisionens rekommendation till regeringen instämmer regeringen i att det finns behov av att se över hur möjligheten för Migrationsverket att ta hänsyn till barnets bästa vid beslut om anvisning kan stärkas. Regeringen behöver dock analysera vidare om förändringen lämpligen sker genom att Migrationsverket får möjlighet att besluta om anvisning utöver kommuntalen eller genom alternativa lösningar. Regeringen instämmer därför delvis i rekommendationen.

I sammanhanget anges att Regeringskansliet den 22 juni 2021 tog emot en hemställan från Migrationsverket där det föreslås att det i förordningen (2016:39) om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning införs bestämmelser som gör det möjligt att undantagsvis anvisa nyanlända utöver kommuntalen när det är nödvändigt för att tillgodose barnets bästa i en viss situation. Regeringen anger att frågan för närvarande bereds i Regeringskansliet.

I och med skrivelsen till riksdagen anser regeringen att Riksrevisionens rapport är slutbehandlad.

Motionerna

I kommittémotion 2021/22:4536 anser Mats Green m.fl. (M) att bosättningslagen bör ses över dels när det gäller viktningen av de faktorer som styr fördelningen av nyanlända, dels med syftet att bostadssituationen i en kommun bör vara ytterligare en faktor att ta hänsyn till (yrkande 1). På längre sikt anser motionärerna att lagen bör avskaffas och ersättas med en modell med etableringsboende i max tre år som mer liknar den ordning som fanns tidigare där kommunerna hade ett större inflytande (yrkande 2). Motionärerna anser att det inte är rimligt att den nuvarande regleringen gör det möjligt att den som är ny i Sverige får en permanent bostad framför andra.

I kommittémotion 2021/22:4565 anser Ann-Christine From Utterstedt m.fl. (SD) att bosättningslagen snarast bör avskaffas (yrkande 1). Vidare framhåller motionärerna vikten av att säkerställa att de generella statsbidragen tillgodoser

kommunernas ökade kostnader till följd av bosättningslagen (yrkande 2). Slutligen anser motionärerna att undanträngningseffekterna på bostadsmarknaden som uppkommit till följd av bosättningslagen bör kartläggas (yrkande 3).

I kommittémotion 2021/22:4603 anser Alireza Akhondi (C) att regeringen mot bakgrund av vad som framkommit i granskningen bör lämna förslag om hur barnens rättigheter kan tillvaratas på ett bättre sätt (yrkande 1). Vidare bör regeringen lämna förslag i syfte att minimera det glapp som uppstår mellan ersättningsformer när asylsökande får uppehållstillstånd (yrkande 2). Motionären anser också att regeringen bör återkomma med ett klargörande av hur bosättningslagen ska tolkas mot bakgrund av de problem som uppmärksammas i granskningen, bl.a. en bristande enhetlighet i det lokala mottagandet (yrkande 3).

I kommittémotion 2021/22:4525 anser Sofia Damm m.fl. (KD) att regeringen bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att Riksrevisionens samtliga rekommendationer genomförs (yrkande 1). Vidare konstaterar motionärerna att det i granskningen lyfts fram vissa oklarheter när det gäller Migrationsverkets uppgiftsskyldighet gentemot kommunerna. Motionärerna anser därför att det av 11 a § bosättningsförordningen (2016:39) bör framgå vilka uppgifter som ryms inom Migrationsverkets uppgiftsskyldighet (yrkande 2). Slutligen framhåller motionärerna att bosättningslagen bör ses över dels när det gäller viktningen av de faktorer som styr fördelningen av nyanlända, dels med syftet att bostadssituationen i en kommun bör vara ytterligare en faktor att ta hänsyn till (yrkande 3).

Bakgrund

Bosättningslagen

Enligt 5 § i lagen (2016:38) om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning (bosättningslagen) är en kommun skyldig att efter anvisning ta emot en nyanländ för bosättning i kommunen. Av 7 § framgår att vid fördelningen av anvisningar mellan kommuner ska hänsyn tas till kommunens arbetsmarknadsförutsättningar, befolkningsstorlek, sammantagna mottagande av nyanlända och ensamkommande barn samt till omfattningen av asylsökande som vistas i kommunen.

Av 8 § framgår att regeringen får meddela föreskrifter om bl.a. fastställande av antalet nyanlända som ska anvisas under ett visst år, förfarandet för fördelningen av anvisningar mellan kommuner samt vilka kriterier, utöver de ovannämnda, som får beaktas vid fördelningen av anvisningar.

Syftet med lagen är enligt förarbetena att alla kommuner ska vara med och ta ansvar för mottagandet av nyanlända för att förbättra de nyanländas etablering på arbetsmarknaden och i samhällslivet (prop. 2015/16:54 s. 1).

När det gäller typen av boende anförde regeringen följande:

Intentionen är att kommunerna i så stor utsträckning som möjligt bör erbjuda de nyanlända som omfattas av anvisningar permanenta bostäder. Det kan dock inte uteslutas att kommuner kommer att bli tvungna att erbjuda tillfälliga bostäder för att kunna fullgöra sin skyldighet. För att inte begränsa den flexibilitet som är nödvändig för att kommunerna vid behov ska kunna erbjuda boenden av mer tillfällig karaktär bedömer regeringen att det inte är lämpligt att i lagen reglera vilken typ av boende som avses (prop. 2015/16:54 s. 18).

När det gäller bostadssituationen som en faktor vid fördelning av anvisningar anförde regeringen bl.a. följande:

När det gäller bostadssituationen i kommunerna bör det betonas att den föreslagna lagen innebär att kommunerna ska tillhandahålla de bostäder som behövs för att landet som helhet ska klara av mottagandet av nyanlända och att mottagandet bör ske på ett sådant sätt att det bidrar till en jämnare fördelning än det som blir följderna av det nuvarande systemet. Den otillräckliga kapaciteten för det frivilliga mottagandet och den ojämna fördelningen av det sammantagna mottagandet i det nuvarande systemet beror i stor utsträckning på att kommunerna inte tidigare i sin planering av bostadsförsörjningen i kommunen har varit tvungna att beakta behovet av att ta emot nyanlända. Mot denna bakgrund bör inte bostadssituationen vara ett av de i lagen angivna kriterierna (prop. 2015/16:54 s. 22).

När det gäller viktningen mellan olika kriterier vid fördelningen av anvisningar mellan kommuner anförde regeringen bl.a. att detta är en tillämpningsfråga som inte bör regleras, eftersom relevanta förhållanden kan ändras över tid (prop. 2015/16:54 s. 23).

Anvisningar till kommuner

Av 2 § förordningen (2016:40) om fördelning av anvisningar till kommuner framgår att regeringen fastställer hur många nyanlända som ska omfattas av anvisning till kommuner och fördelningen av nyanlända på länsnivå. Beslut om länstalen baseras på behovet av kommunplatser samt de kriterier som anges i 7 § bosättningslagen enligt ovan. Arbetet med länstalen görs i samråd mellan Migrationsverket, Arbetsförmedlingen, länsstyrelserna och Sveriges Kommuner och Regioner.

I förordningen (2016:39) om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning (nedan kallad bosättningsförordningen) finns bestämmelser om bl.a. länstal och kommunal. Av 4, 5 och 7 §§ framgår att länsstyrelsen på grundval av länstalen beslutar om fördelningen mellan kommunerna i länet under ett visst kalenderår. Läns- och kommunal får revideras under innevarande kalenderår. Av 6 § framgår att när kommunalen beslutas får kommunernas förutsättningar att tillhandahålla bostäder beaktas utöver de kriterier som anges i 7 § bosättningslagen. Vidare framgår av 11 a § att Migrationsverket till den ansvariga myndigheten i en anvisad kommun ska lämna de uppgifter om en nyanländ som behövs för kommunens mottagande av den nyanlände.

Kommunernas ansvar för boende enligt bosättningslagen

Kammarrätten i Stockholm prövade i mars 2018 lagligheten i Lidingö stads beslut att säga upp bostadskontrakt för nyanlända i samband med etableringstidens utgång. Kammarrätten anser att kommunstyrelsens beslut inte strider mot bosättningslagen (mål nr 4155-18). Av domen framgår bl.a. att kammarrätten anser att vad som avses med att ta emot en nyanländ för bosättning i kommunen inte framgår av bosättningslagen. Det framgår inte heller i vilken utsträckning anvisade kommuner är skyldiga att tillhandahålla de nyanlända bostäder eller hur bosättningen ska ordnas. Med hänsyn till hur lagen är utformad och det som anges i förarbetena anser kammarrätten att bosättningslagen inte ställer upp något hinder mot att en kommun erbjuder boenden som endast är tillfälliga till nyanlända som anvisas.

Kammarrättens dom överklagades till Högsta förvaltningsdomstolen som dock inte meddelade prövningstillstånd, vilket innebär att kammarrättens avgörande gäller.

Statlig ersättning till kommunerna för mottagandet av nyanlända

Förordningen (2010:1122) om statlig ersättning för insatser för vissa utlännningar innehåller bestämmelser om statlig ersättning till kommuner, regioner och kommunalförbund för mottagande av och insatser för vissa utlännningar. En del av de statliga ersättningarna betalas ut utan ansökan, och en del behöver kommuner ansöka om. Av 10 § framgår att en schablonersättning betalas för t.ex. mottagande och praktisk hjälp i samband med bosättning, kommunal vuxenutbildning som särskilt anpassats för utlännningar inom ramen för s.k. etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare och samhällsorientering. Vidare framgår det av 15 § att den kommun som först tar emot nyanlända personer kan få ersättning för initiala kostnader för ekonomiskt bistånd som kan uppstå innan den första etableringsersättningen har beviljats. Ersättning som betalas ut i efterhand och efter ansökan är t.ex. enligt 22–23 §§ ersättning för kostnader för stöd och hjälp i boendet.

Systemet för ersättning till kommuner och landsting för mottagandet regleras även i förordningen (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl., förordningen (1996:1357) om statlig ersättning för hälso- och sjukvård till asylsökande och förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktigmottagande m.m. (gäller ersättning för nyanlända som tagits emot i en kommun före den 1 december 2010).

Statlig ersättning till asylsökande och nyanlända

Asylsökande får försörjning genom dagersättning som regleras i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. Ersättningen betalas ut i förskott av Migrationsverket.

Efter beviljat uppehållstillstånd kan en nyanländ invandrare enligt lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare få

etableringsersättning och under vissa förutsättningar etableringstillägg och bostadsersättning. Ersättningen betalas ut i efterskott av Försäkringskassan. Den nyanlände riskerar därmed att hamna i en period, ett s.k. glapp, där hon eller han saknar inkomster för sin försörjning och behöver söka försörjningsstöd hos kommunen.

Kommunernas kostnader för det s.k. glappet

För att undersöka kommunernas kostnader för ekonomiskt bistånd före, under och efter etableringsuppdraget (senare etableringsprogrammet) har Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) låtit Statistiska centralbyrån göra en samkörning av register med uppgifter om ekonomiskt bistånd och uppgifter om deltagare i etableringsuppdraget/etableringsprogrammet. I en promemoria där resultatet redovisas talar SKR dels om ett försörjningsglapp till följd av att ersättningen till asylsökande betalas i förskott och etableringsersättningen i efterskott, dels om ett s.k. utökat glapp till följd av ledtider hos olika myndigheter för att etableringsinsatser ska kunna påbörjas och ersättning betalas ut. När det gäller ekonomiskt bistånd utbetalat per person före etableringsprogrammet visar redovisningen att det har ökat från ca 6 600 kronor 2012 till 37 600 kronor 2019 (räknat i 2019 års prisnivå). Enligt SKR är det rimligt att dra slutsatsen att utbetalningarna före första utbetalningen av etableringsersättningen (glappet och det utökade glappet) ökar över tid, och har ökat kraftigt de senaste åren (SKR, pm dnr 17/02648).

Mottagandeutredningen

Den s.k. Mottagandeutredningen har haft i uppdrag att föreslå åtgärder för att skapa ett sammanhållet system för mottagande och bosättning av asylsökande och nyanlända. När det gäller den statliga ersättningen till kommuner och landsting var uppdraget att lämna förslag som skulle effektivisera och förenkla systemet (dir. 2015:107). Uppdraget redovisades i betänkandet Ett ordnat mottagande – gemensamt ansvar för snabb etablering eller återvändande (SOU 2018:22). En grundläggande princip för ersättnings-systemet bör enligt utredningen vara att kommuner och landsting som tar emot många asylsökande eller nyanlända invandrare inte ska få sämre förutsättningar att klara av välfärdsuppdraget än kommuner och landsting som tar emot få asylsökande eller nyanlända invandrare. Utredningen förespråkar att staten även fortsättningsvis ska ha ansvaret för finansieringen av mottagandet av asylsökande. Ersättningssystemet ska därför genom i första hand schablonersättningar ge kommunsektorn ekonomisk ersättning för de insatser som de är skyldiga att utföra. Varje enskild ersättning kommer inte att kunna ge ersättning för varje enskild kommuns faktiska kostnad för en insats, men systemet som helhet ska över tid i genomsnitt ersätta kommunsektorns faktiska kostnader.

Riksrevisionens granskning av kommunersättningar för migration och integration

Riksrevisionen har granskat om kommuner ges rimliga ekonomiska och planeringsmässiga förutsättningar för mottagandet av asylsökande och nyanlända samt om ersättningssystemet kan förenklas eller effektiviseras (RiR 2017:10). Granskningen visar bl.a. att varken regeringen eller riksdagen har angett några tydliga mål för vad enskilda ersättningar eller ersättningssystemet sammantaget ska uppnå. Inte heller finns det någon entydig princip för hur kostnaderna för mottagandet ska fördelas mellan staten och kommunerna.

I skrivelse 2017/18:33 redovisar regeringen sin bedömning och sina åtgärder med anledning av Riksrevisionens rekommendationer. Regeringen delar Riksrevisionens övergripande bedömning att kommunersättningarna för migration och integration är för detaljerade och administrativt betungande och att de i ännu högre utsträckning än i dag borde schabloniseras och förenklas. Regeringen anför att den redan vidtagit åtgärder i den riktning som Riksrevisionen rekommenderar när det gäller att se över träffsäkerheten och enkelheten i ersättningssystemet, bl.a. genom att tillsätta Mottagandeutredningen samt att använda schablonersättningar i så hög utsträckning som möjligt.

Budgetpropositionen för 2022

I budgetpropositionen för 2022 föreslår regeringen en förlängning av det tillfälliga statsbidraget till kommuner som har tagit emot många nyanlända i relation till antalet invånare (anslaget 1:2 Kommunersättningar vid flyktmottagande). Riksdagen beslutade i enlighet med regeringens förslag (prop. 2021/22:1 utg.omr. 13, bet. 2021/22:AU1, rskr. 2021/22:106).

Tidigare riksdagsbehandling

Motionsyrkanden om bosättningslagen m.m. behandlades av utskottet senast i betänkande 2021/22:AU9 Integration. Motionsyrkandena avstyrktes med hänvisning till bl.a. det nuvarande regelverkets utformning och pågående arbete. Riksdagen biföll utskottets förslag till beslut (prot. 2021/22:94).

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill inledningsvis välkomna Riksrevisionens granskning, inte minst eftersom det tidigare inte har gjorts någon samlad utvärdering av reformen av anvisningssystemet för vissa nyanländas bosättning. Utskottet anser att granskningen tillför värdefull kunskap på området.

I de båda kommittémotionerna 2021/22:4565 (SD) yrkande 1 och 2021/22:4536 (M) yrkande 2 föreslås att bosättningslagen ska avskaffas, om än med olika tidsperspektiv. Utskottet delar inte denna uppfattning utan vill framhålla att en självklar utgångspunkt är att alla kommuner ska vara med och

ta ansvar för mottagandet av nyanlända och för att förbättra de nyanländas etablering på arbetsmarknaden och i samhällslivet. Riksrevisionens granskning visar att intentionerna med reformen med anvisningssystemet för vissa nyanländas bosättning i huvudsak har levt upp till riksdagens intentioner om ett snabbare och jämnare fördelat mottagande mellan kommuner samt en bättre etablering av nyanlända på arbetsmarknaden. Enligt utskottet bör inriktningen därför vara att vidta åtgärder för att få lagen att fungera väl i tillämpningen, inte att avskaffa den.

Flera motionsförslag gäller Riksrevisionens rekommendationer till regeringen och Migrationsverket. I kommittémotion 2021/22:4525 (KD) framför motionärerna att regeringen bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att samtliga rekommendationer genomförs (yrkande 1) och att det av bosättningsförordningen uttryckligen bör framgå vilka uppgifter som ryms inom Migrationsverkets uppgiftsskyldighet (yrkande 2). I kommittémotion 2021/22:4603 (C) yrkande 1 anser motionären att regeringen bör lämna förslag om hur barnens rättigheter kan tillvaratas på ett bättre sätt.

När det gäller Riksrevisionens rekommendation till regeringen konstaterar utskottet att regeringen instämmer med Riksrevisionen i att det finns behov av att se över hur möjligheten för Migrationsverket att ta hänsyn till barnets bästa vid beslut om anvisning kan stärkas. Utskottet håller med regeringen om att frågan behöver analyseras vidare och noterar att frågan bereds inom Regeringskansliet. När det gäller Riksrevisionens rekommendation till Migrationsverket om insamlandet av uppgifter om nyanländas yrkes- och utbildningsbakgrund konstaterar utskottet att denna rekommendation inte uttryckligen berörs i regeringens skrivelse. Utskottet utgår emellertid från att Migrationsverket enligt 11 a § bosättningsförordningen lämnar de uppgifter om nyanlända som behövs. Mot bakgrund av de iakttagelser som görs i granskningen kan det inte uteslutas att myndigheten gör vissa förändringar när det gäller anvisningsarbetet. Det får anses vara regeringens uppgift att avgöra om det även krävs en förordningsändring.

I kommittémotion 2021/22:4603 (C) yrkande 3 föreslår motionären att bosättningslagen förtydligas när det gäller vilken typ av boende kommunerna har ansvar att tillhandahålla. Ett liknande förslag har nyligen behandlats av utskottet (bet. 2021/22:AU9). Utskottet har inte ändrat uppfattning utan kan konstatera att regeringen i förarbetena till bosättningslagen uttalar att intentionen är att kommunerna i så stor utsträckning som möjligt bör erbjuda de nyanlända som omfattas av anvisningar permanenta bostäder, samtidigt som det inte kan uteslutas att vissa kommuner kommer att bli tvungna att erbjuda tillfälliga bostäder för att kunna fullgöra sin skyldighet. Detta medförde att regeringen vid tillfället ansåg att det inte var lämpligt att i lagen reglera vilken typ av boende som avses. Utskottet kan visserligen konstatera att landets kommuner därmed har utrymme att göra olika tolkningar av lagen, vilket i sin tur kan leda till att det lokala mottagandet av nyanlända runt om i landet inte är enhetligt. Utskottet sätter dock sin tillit till att regeringen följer

utvecklingen nogsamt och att regeringen om det anses vara motiverat tar initiativ till en översyn av bosättningslagen i detta avseende.

I de båda kommittémotionerna 2021/22:4536 (M) yrkande 1 och 2021/22:4525 (KD) yrkande 3 framhåller motionärerna att bosättningslagen bör ses över dels när det gäller viktningen av de faktorer som styr fördelningen av nyanlända, dels med syftet att bostadssituationen i en kommun bör vara ytterligare en faktor att ta hänsyn till. När det gäller viktningen av faktorerna noterar utskottet att det av Riksrevisionens rapport framgår att den fördelningsmodell som Migrationsverket använder sig av i arbetet med att ta fram förslag på länstal tar hänsyn till de kriterier som anges i lagen och fördelningsmodellen analyseras och justeras löpande. Vidare framgår det att 80 procent av anvisningsmottagandet på kommunnivå fördelas utifrån kommunens arbetsmarknadsförutsättningar, och resterande 20 procent fördelas utifrån kommunens nivå på asylmottagande. Utskottet är inte helt klar över om motionärerna anser att någon faktor bör väga mer eller mindre. I alla händelser gör utskottet ingen annan bedömning än den som regeringen uttryckte i förarbetena, dvs. att detta är en tillämpningsfråga som inte bör regleras, eftersom relevanta förhållanden kan ändras över tid.

När det gäller förslaget om bostadssituationen som en tillkommande faktor vid fördelningen mellan kommunerna, som även detta nyligen har behandlats av utskottet (bet. 2021/22:AU9), kan konstateras att bosättningslagen innebär att kommunerna ska tillhandahålla de bostäder som behövs för att landet som helhet ska klara av mottagandet av nyanlända. Detta innebär att kommunerna, i motsats till den tidigare ordningen med ett frivilligt mottagande, vid sin planering av bostadsförsörjningen har att ta hänsyn till behovet av att ta emot nyanlända. För att kommunerna på detta sätt ska planera för mottagandet bör bostadssituationen därför inte tillhöra de faktorer som anges i lagen. För utskottet framstår det som att motionärernas förslag inte bara skulle innebära en återgång till en tidigare ordning, utan även motverka att alla kommuner är med och tar ansvar för mottagandet av nyanlända, vilket utskottet givetvis inte kan ställa sig bakom. Det bör dock nämnas att det av förordningen som styr de s.k. kommuntalen framgår att kommunernas förutsättningar att tillhandahålla bostäder får beaktas utöver de kriterier som anges i bosättningslagen.

I kommittémotion 2021/22:4565 (SD) yrkande 3 anser motionärerna att undanträngningseffekterna på bostadsmarknaden som uppkommit till följd av bosättningslagen bör kartläggas. Utskottet kan inte utesluta att sådana effekter finns, men anser att en kartläggning som utgår ifrån etniska grupper, vilket verkar vara det som efterfrågas av motionärerna, är problematisk i flera avseenden, bl.a. med hänsyn till dataskyddsförordningens bestämmelser om lagring av personuppgifter. För utskottet framstår det dessutom som tveksamt att på detta sätt ställa olika befolkningsgrupper i samhället mot varandra.

I kommittémotion 2021/22:4603 (C) yrkande 2 lyfter motionären fram kommunernas ökade kostnader för försörjningsstöd i och med bosättningslagens införande, bl.a. till följd av det s.k. glappet. Utskottet har nyligen behandlat ett liknande yrkande och har inte ändrat uppfattning (bet.

2021/22:AU9). Att nyanlända behöver söka kompletterande försörjningsstöd framstår möjligen inte som en önskvärd situation, men utskottet måste samtidigt konstatera att ersättningsystemens utformning tillsammans med de allmänna kraven på myndigheternas handläggning kan resultera i långa ledtider. Det är dock viktigt att notera att enligt gällande bestämmelser kan den kommun som först tar emot nyanlända få ersättning för initiala kostnader för ekonomiskt bistånd som kan uppstå innan den första etableringsersättningen beviljats. Utskottet sätter sin tillit till att regeringen följer utvecklingen och om det är motiverat tar initiativ till en översyn av regelverket och det glapp som kan uppstå mellan ersättningsformer när asylsökande får uppehållstillstånd.

Vidare när det gäller den statliga ersättningen till kommunerna noterar utskottet att i kommittémotion 2021/22:4565 (SD) yrkande 2 vill motionärerna säkerställa att de generella statsbidragen tillgodoser kommunernas ökade kostnader som bosättningslagen medför. Om motionärernas avsikt är att kommunersättningarna för migration och integration i ännu högre utsträckning än i dag borde schabloniseras och förenklas kan utskottet delvis dela denna bedömning. Utskottet noterar Mottagandeutredningens förslag om att ersättningssystemet i första hand genom schablonersättningar bör ge kommunsektorn ekonomisk ersättning för de insatser som de är skyldiga att utföra. På detta sätt kommer varje enskild ersättning inte att kunna ge ersättning för varje enskild kommuns faktiska kostnad för en insats, men systemet som helhet ska över tid i genomsnitt ersätta kommunsektorns faktiska kostnader. Utredningens förslag har remissbehandlats och bereds i Regeringskansliet. Utskottet anser att det pågående beredningsarbetet bör avvaktas och utgår vidare från att regeringen vid behov vidtar relevanta åtgärder. Utskottet noterar avslutningsvis att regeringen i budgetpropositionen för 2022 föreslår en förlängning av det tillfälliga statsbidraget till kommuner som har tagit emot många nyanlända i relation till antalet invånare.

Med det ovan anförda föreslår utskottet att riksdagen avslår samtliga motionsyrkanden och lägger regeringens skrivelse till handlingarna.

Reservationer

1. Riksrevisionens rapport om bosättningslagen (M)

av Mats Green (M), Saila Quicklund (M) och Ann-Sofie Lifvenhage (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2021/22:4536 av Mats Green m.fl. (M) yrkandena 1 och 2,
bifaller delvis motion
2021/22:4525 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 3,
avslår motionerna
2021/22:4525 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1 och 2,
2021/22:4565 av Ann-Christine From Utterstedt m.fl. (SD) yrkandena 1–3 och
2021/22:4603 av Alireza Akhondi (C) yrkandena 1–3 och
lägger skrivelse 2021/22:191 till handlingarna.

Ställningstagande

Vi anser att bosättningslagen bidrar till att minska boendesegregationen genom att nyanlända fördelas mellan landets kommuner. Det behövs emellertid en översyn av de faktorer som styr fördelningen av nyanlända och viktningen av dessa faktorer. I dagsläget anger bosättningslagen fyra faktorer: kommunens arbetsmarknadsförutsättningar, befolkningsstorlek, sammantaget mottagande av nyanlända och ensamkommande barn och omfattningen av asylsökande som vistas i kommunen. Vi menar att en tillkommande faktor bör vara hur bostadssituationen ser ut i en kommun. Regeringen bör därför ta initiativ till en översyn av bosättningslagen med denna inriktning.

Samtidigt som vi föreslår en översyn av bosättningslagen anser vi att detta är en kortsiktig lösning. Vi kan konstatera, liksom utskottet tycks göra, att det skiljer sig åt mellan kommunerna när det gäller hur länge ett boende enligt bosättningslagen erbjuds. Vissa kommuner erbjuder permanenta boenden men vi anser inte det vara rimligt att den som är ny i Sverige får permanent bostad eller långvarig rätt till bostad framför andra. Det skapar en helt felaktig bild av vad man kan förvänta sig i Sverige, och det är en bostadspolitisk inriktning som inte gäller generellt för alla i Sverige. Vi anser därför att regeringen bör verka för att bosättningslagen på sikt avskaffas och ersätts med en modell med etableringsboende i max tre år som mer liknar den ordning som fanns tidigare där kommunerna hade ett större inflytande.

2. Riksrevisionens rapport om bosättningslagen (SD)

av Magnus Persson (SD), Christina Tapper Östberg (SD) och Ann-Christine From Utterstedt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2021/22:4565 av Ann-Christine From Utterstedt m.fl. (SD) yrkandena 1–3, avslår motionerna

2021/22:4525 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1–3,

2021/22:4536 av Mats Green m.fl. (M) yrkandena 1 och 2 samt

2021/22:4603 av Alireza Akhondi (C) yrkandena 1–3 och

lägger skrivelse 2021/22:191 till handlingarna.

Ställningstagande

Vi anser att införandet av bosättningslagen var ett allvarligt ingrepp i det kommunala självstyret. Dessutom visar Riksrevisionens granskning på ett antal negativa konsekvenser för kommuner som inte uppmärksammas av utskottet. Mot denna bakgrund anser vi att regeringen snarast bör återkomma till riksdagen med förslag om att bosättningslagen avskaffas.

Riksrevisionens granskning visar vidare bl.a. att kommuner anser att etableringstiden är för kort och att nyanlända behöver längre tid än två år att komma i arbete. De extra kostnader som detta medför ska staten enligt vår mening kompensera kommunerna för eftersom mottagandet inte längre sker frivilligt. Om inte bosättningslagen avskaffas anser vi att regeringen bör säkerställa att de generella statsbidragen tillgodoser kommunernas ökade kostnader som bosättningslagen medför.

Ytterligare ett problem med den tvingande bosättningslagen är undanträngningseffekten på bostadsmarknaden. Enligt Riksrevisionens rapport finns det kommuner som ger nyanlända förtur i bostadskön, vilket innebär att andra invånare får utstå en avsevärt längre väntan på en egen bostad. Vi noterar att utskottet inte avvisar att det skulle finnas några sådana effekter men ändå inte vill få tillgång till mer information om problemets utbredning. Om bosättningslagen inte avskaffas anser vi därför att regeringen bör genomföra en kartläggning av de undanträngningseffekterna på bostadsmarknaden som uppkommit till följd av bosättningslagen.

3. Riksrevisionens rapport om bosättningslagen (C)

av Alireza Akhondi (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2021/22:4603 av Alireza Akhondi (C) yrkandena 1–3,
avslår motionerna

2021/22:4525 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1–3,

2021/22:4536 av Mats Green m.fl. (M) yrkandena 1 och 2 samt

2021/22:4565 av Ann-Christine From Utterstedt m.fl. (SD) yrkandena 1–3 och
lägger skrivelse 2021/22:191 till handlingarna.

Ställningstagande

Som framgår av Riksrevisionens rapport har införandet av bosättningslagen lett till vissa positiva effekter, bl.a. har väntetider kortats, sysselsättningen bland de mottagna ökat och möjligheten att ta tillvara nyanländas kompetenser förbättrats. Samtidigt finns det alltjämt en rad brister i mottagandet.

Granskningen visar på ökade kostnader för försörjningsstöd i och med det glapp som uppstår från det att Migrationsverkets ansvar upphör och Arbetsförmedlings etableringsansvar tar vid. Utskottet noterar visserligen att problemet finns men förmår tyvärr inte gå vidare och ta initiativ till relevanta åtgärder. Jag anser däremot att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag för att minimera det glapp som uppstår mellan ersättningsformer när asylsökande får uppehållstillstånd.

Vidare anser jag att regeringen i sin skrivelse inte på ett tillfredsställande sätt behandlar den problematik som är knuten till svårigheterna att ta tillvara barns rättigheter som framhålls i Riksrevisionens rapport. Jag anser därför att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om hur barns rättigheter kan tillvaratas på ett bättre sätt.

Slutligen kan jag, liksom utskottet tycks göra, konstatera att kommunerna gör olika tolkningar av bosättningslagen, vilket i sin tur har resulterat i bristande enhetlighet i det lokala mottagandet av nyanlända. Jag kan bara beklaga att utskottet inte har förmått gå vidare och samla sig kring en översyn av bosättningslagen i detta avseende. Jag anser däremot att regeringen bör återkomma till riksdagen med ett klagörande av hur bosättningslagen ska tolkas mot bakgrund av de problem som uppmärksammas i granskningen, bl.a. en bristande enhetlighet i det lokala mottagandet.

4. Riksrevisionens rapport om bosättningslagen (KD)

av Michael Anefur (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2021/22:4525 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1–3,

bifaller delvis motion

2021/22:4536 av Mats Green m.fl. (M) yrkande 1,

avslår motionerna

2021/22:4536 av Mats Green m.fl. (M) yrkande 2,

2021/22:4565 av Ann-Christine From Utterstedt m.fl. (SD) yrkandena 1–3 och

2021/22:4603 av Alireza Akhondi (C) yrkandena 1–3 och

lägger skrivelse 2021/22:191 till handlingarna.

Ställningstagande

Jag noterar att Riksrevisionens samlade bedömning är att intentionerna med bosättningslagen har uppnåtts och att myndigheternas arbete i huvudsak fungerar väl. Samtidigt pekar Riksrevisionen på vissa brister. Det gäller bl.a. att Migrationsverket idag inte systematiskt samlar in uppgifter om nyanländas yrkes- och utbildningsbakgrund så att uppgifterna kan användas vid bedömning av och beslut om anvisningskommun. Riksrevisionen menar också att regeringen bör se över hur möjligheten för Migrationsverket att ta hänsyn till barnets bästa vid beslut om anvisning kan stärkas. Denna rekommendation tas också upp av regeringen som aviserar att den ska ser över hur barnets bästa vid beslut om anvisning kan stärkas. Riksrevisionens rekommendation till Migrationsverket berörs dock inte i regeringens skrivelse. Jag anser därför att regeringen bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att Riksrevisionens samtliga rekommendationer genomförs.

Vidare kan jag konstatera att det i granskningen lyfts fram vissa oklarheter när det gäller Migrationsverkets uppgiftsskyldighet gentemot kommunerna. Enligt 11 a § bosättningsförordningen har Migrationsverket en uppgiftsskyldighet gentemot kommunerna som innebär att de ska lämna de uppgifter om en nyanländ som behövs för kommunens mottagande av den nyanlända. Men bestämmelsen är oprecis och det saknas en närmare reglering av vilka uppgifter det handlar om. Jag anser därför att regeringen bör se till att det av nämnda förordning uttryckligen framgår vilka uppgifter som ryms inom Migrationsverkets uppgiftsskyldighet.

Slutligen anser jag att bosättningslagen bör ses över när det gäller de faktorer som styr fördelningen av nyanlända och viktningen av dessa faktorer.

I dagsläget anger bosättningslagen fyra faktorer: kommunens arbetsmarknadsförutsättningar, befolkningsstorlek, sammantaget mottagande av nyanlända och ensamkommande barn och omfattningen av asylsökande som vistas i kommunen. Jag menar att en tillkommande faktor bör vara hur bostadssituationen ser ut i en kommun. Regeringen bör därför ta initiativ till en översyn av bosättningslagen med denna inriktning.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2021/22:191 Riksrevisionens rapport om bosättningslagen.

Följdmotionerna

2021/22:4525 av Sofia Damm m.fl. (KD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att Riksrevisionens samtliga rekommendationer genomförs och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det uttryckligen ska framgå av 11 a § bosättningsförordningen (2016:39) vilka uppgifter som ryms inom Migrationsverkets uppgiftsskyldighet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över bosättningslagen (2016:38) i fråga om viktningen av de faktorer som styr fördelningen av nyanlända samt att bostadssituationen i en kommun ska utgöra ytterligare en faktor, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2021/22:4536 av Mats Green m.fl. (M):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över bosättningslagen i fråga om viktningen av de faktorer som styr fördelningen av nyanlända samt att bostadssituationen i en kommun ska utgöra ytterligare en faktor och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bosättningslagen på sikt ska avskaffas och ersättas med en modell som mer liknar den som fanns tidigare med ett större kommunalt inflytande och tillkännager detta för regeringen.

2021/22:4565 av Ann-Christine From Utterstedt m.fl. (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bosättningslagen snarast bör avskaffas och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa att tillräckliga generella statsbidrag tillgodoser

kommunernas ökade kostnader till följd av bosättningslagen och tillkännager detta för regeringen.

3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att undanträngningseffekterna på bostadsmarknaden till följd av bosättningslagen bör kartläggas och tillkännager detta för regeringen.

2021/22:4603 av Alireza Akhondi (C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag om hur barnens rättigheter kan tillvaratas på ett bättre sätt och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag för att minimera det glapp som uppstått mellan de olika ersättningssystemen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med ett klagörande av hur bosättningslagen ska tolkas mot bakgrund av de problem som Riksrevisionen beskriver och tillkännager detta för regeringen.